

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 27.581 van 19 mei 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X
tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 24 februari 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 februari 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 11 maart 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 april 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HENDRICKX, die loco advocaat E. VERLINDEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

- 1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 2 juni 2008 het Rijk binnen en diende op 5 juni 2008 een asielaanvraag in. Op 5 februari 2009 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.
- 1.2. Het asielrelaas wordt als volgt weergegeven in de bestreden beslissing: "*Volgens uw verklaringen, bezit u de Ethiopische nationaliteit, bent u geboren op 9 januari 1978 te Jimma en bent u Oromo van etnische afkomst. U bent ongehuwd en hebt één dochter, Samrawit, die op 12 februari 2005 (Yakatit 5, 1997 Ethiopische Kalender (hierna E.K.)) werd geboren en momenteel bij uw ouders woont in Addis Abeba. U woonde van bij uw geboorte tot september 1997 – september 1998 (1990 E.K.) bij uw ouders in Jimma. Van september 1998 – september 1999 tot september 2002 – september 2003 (1991 tot 1995 E.K.) woonde u in Mekele en van september – oktober 2003 tot juli – augustus 2005 (Maskaram 1996 tot Hamle 1997 E.K.) in Addis Abeba. Vanaf oktober – november 2005 (Teqemt 1998 E.K.) woonde u gedurende 11 maanden in Koka en vervolgens van september 2006 – september 2007 (1999 E.K.) tot u het land verliet weer in Addis Abeba. Van 20 november 2003 tot juli – augustus*

2005 (Khedar 10, 1996 tot Hamle 1997 E.K.) werkte u gedurende twee jaar voor het ministerie van landbouw. In september 2005 – september 2006 (1998 E.K.) opende u een eigen groentekwekerij. Van september 2006 – september 2007 tot september 2007 – september 2008 (1999 tot 2000 E.K.) was u in dienst bij de bloemenkwekerij 'Menagesha Flower Farm'. U bent supporter van Kinijit. Toen u voor het ministerie van landbouw werkte, was u lid van het uitvoerend comité van de 'Labour Union' (hierna L.U.) van het ministerie van landbouw. Als lid was u verantwoordelijk om informatie uit de verschillende takken te vergaren en deze voor te leggen aan de 'chairman', Melku Damte. De raad van de L.U. besliste om te gaan praten met alle werknemers in de verschillende regio's. U ging naar Ziway en later naar Mojo om met werknemers te praten. Op 29 januari 2005 (Ter 21, 1997 E.K.) werd u – samen met Eshetu, vertegenwoordiger van de L.U. te Mojo – gearresteerd en naar het politiekantoor van Mojo werd gebracht. Jullie werden beschuldigd van het misbruiken van een meeting (van de L.U.) om werknemers te mobiliseren tegen de regeringspartij EPRDF. Op 3 maart 2005 (Yakatit 24, 1997 E.K.) werd u vrijgelaten nadat er 500 Birr 'bail' werd betaald. Na uw vrijlating kon u weer aan de slag bij het ministerie van landbouw en de L.U. Op 5 april 2005 (Magabit 27, 1997 E.K.) werd u gearresteerd en naar de gevangenis van Mojo gebracht. U werd beschuldigd van het promoten van ideeën van oppositiepartijen. Op 2 mei 2005 (Miyaziya 24, 1997 E.K.) werd u vrijgelaten nadat er 1.000 Birr 'bail' werd betaald door uw oom Tesgaye Mesfin. Enkele dagen later ging u weer aan de slag bij het ministerie van landbouw. Op 8 juni 2005 (Sane 1, 1997 E.K.) begon een actie ter ondersteuning van de eisen van Kinijit om de problemen van de verkiezingscrisis op te lossen en ook u staakte mee. Op 12 juni 2005 (Sane 5, 1997 E.K.) werd u thuis gearresteerd en naar de gevangenis van Zeway overgebracht. De reden van uw arrestatie was dat men activisten van de L.U. als verantwoordelijken van de problemen beschouwden. U werd beschuldigd van het deelnemen aan een demonstratie. Op 12 juli 2005 (Hamle 5, 1997 E.K.) werd u vrijgelaten, omdat men geen bewijs vond tegen u. Toen u na uw vrijlating naar uw werk terugkeerde, las u op de 'ad valvas' dat u ontslagen was. Nadat u eerst probeerde zelf een zaak op te richten, begon u in oktober – november – december 2006 (Teqemt – Khedar 1999 E.K.) te werken voor de rozenkwekerij 'Menagesha'. In december 2006 – januari 2007 (Takhsas 1999 E.K.) werd – onder andere door u – een 'Labour Union' opgericht bij 'Menagesha'. U werd de 'chairman'. Omdat het management van 'Menagesha' niet op de eisen van 'uw' L.U. ingingen, vond er op 17 maart 2008 (Magabit 8, 2000 E.K.) een staking plaats. U werd op 19 maart 2008 (Magabit 10, 2000 E.K.), samen met drie andere personen, gearresteerd wegens het organiseren van de staking. Jullie werden opgesloten in de 'Kality' gevangenis. Tijdens de ondervragingen werden jullie beschuldigd van het promoten van een verborgen agenda, namelijk die van de politieke oppositiepartijen. Uw oom Tsegaye Chewaka betaalde 20.000 Birr om uw vrijlating op 'bail' (1.000 Birr) te vergemakkelijken. Op 28 april 2008 (Miyaziya 20, 2000 E.K.) werd u – samen met de andere drie personen die met u gearresteerd werden op 19 maart 2008 (Magabit 10, 2000 E.K.) – vrijgelaten. Er werd gezegd dat er een convocatie van de rechtbank zou volgen om de zaak wettelijk op te lossen. U ging naar het huis van uw oom Tsegaye Chewaka te Nazreth en hij regelde uw vertrek uit Ethiopië. U vertrok op 1 mei 2008 (Miyaziya 23, 2000 E.K.) vanuit Nazreth, om op 6 mei 2008 (Miyaziya 28, 2000 E.K.) in Nairobi (Kenia) toe te komen. Vandaar vertrok u –volgens uw verklaringen– op 7 juni 2008 (Genbot 30, 2000 E.K.) – samen met de smokkelaar Mohammed Ommer – met een vlucht van KLM naar Nederland, waar u –nog steeds volgens uw verklaringen– op 8 juni 2008 (Sane 1, 2000 E.K.) toekwam. Op 5 juni 2008 diende u in België een asielaanvraag in."

1.3. De feiten worden niet betwist door de verzoekende partij.

Ten gronde.

2. Inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over volheid van rechtsmacht, d.w.z. dat de Raad het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en hij als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil, waarbij hij de bevoegdheid heeft tot hervorming of tot bevestiging van de door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen genomen beslissingen ongeacht het motief waarop de Commissaris-generaal de bestreden beslissing heeft gesteund (Wetsontwerp nr. 2479/001 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, p. 95). Door de devolutive werking van het beroep is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet gebonden door de motieven waarop de bestreden

beslissing is gesteund. De bewijslast ligt in beginsel bij de kandidaat-vluchteling, die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas. Bij het ontbreken van dergelijke elementen dient hij hiervoor een aannemelijke verklaring te geven (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, 1992, nr. 196). De vrees van verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506).

Identiteit en reisweg.

3. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Verzoeker legt geen originele identiteitsdocumenten met foto neer ter adstructie van zijn voorgehouden identiteit. Verzoeker verklaarde dat al zijn documenten "*gestolen*" (Verslag DVZ, p.11) werden of "*verloren*" (Verslag CGVS, 13.10.2008, p.11) raakten in Kenia. Dergelijke loutere beweringen zijn onvoldoende om aannemelijk te maken dat verzoeker ook thans in de onmogelijkheid is zijn identiteit genoegzaam aan te tonen terwijl hij wel verschillende andere documenten kon neerleggen met name een convocatie, een arrestatiebevel, een ontvangstbewijs van bail, en schoolcertificaten. Verzoeker toont overigens niet aan dat hij voldoende inspanningen heeft gedaan om documenten te bemachtigen. Hij beweerde geen contact meer te hebben met Ethiopië en gaf hiervoor als verklaring "*heb geen telefoon, adres, woon in centrum, heb geen financiële mogelijkheden.*" Toen hij erop gewezen werd dat het opvangcentrum wel een adres en telefoon heeft wijzigde hij zijn verklaring en stelde "*Heb me er nog niet psychologisch voor klaargemaakt om weer contact op te nemen*" en "*Vrees ook voor hun veiligheid*" (gehoorverslag CGVS, 13 oktober 2008, p.5), wat evenmin kan overtuigen gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielaas. Ook is het niet aannemelijk dat verzoeker een "*Aanvraag van de academische erkenning van een buitenlands diploma hoger onderwijs*" bij de Vlaamse Gemeenschap kon indienen zonder hiervoor de nodige identiteitsdocumenten voor te leggen waaruit kan blijken dat de diploma's hem toebehoren. Het ontbreken van ieder begin van bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit zonder dat hiervoor een aannemelijke verklaring wordt gegeven, houdt een negatieve indicatie in met betrekking tot zijn asielaas.
- 3.1. Verzoeker adstrueert evenmin zijn reisweg terwijl hij, aangezien hij met het vliegtuig naar Europa reisde, op zijn minst in het bezit moet zijn geweest van een vliegtuigticket, instapkaart of bagagelabel waaruit kan blijken met welke vlucht, wanneer en waar hij in Europa is aangekomen. Door geen reisbescheiden voor te leggen maakt verzoeker op vrijwillige wijze iedere controle van zijn reisweg onmogelijk. Verzoekers verklaringen inzake zijn reisweg kunnen evenmin overtuigen. Verzoeker verklaarde "*Ik heb documenten gezien, maar ik weet niet welke gegevens er op stonden, de foto was niet van mij*" (verslag DVZ, p.12). Het is een feit van algemene bekendheid dat passagiers op internationale luchthavens herhaaldelijk en op systematische wijze onderworpen worden aan strenge en individuele controles van identiteits- en reisdocumenten. Dat hij kon reizen zonder zelfs de gegevens te kennen die op het paspoort vermeld worden is dan ook niet geloofwaardig. Evenmin is het aannemelijk dat de smokkelaar hem dermate onvoorbereid zou laten reizen en hiermee zichzelf en zijn netwerk in gevaar brengen. Voorgaande vaststellingen ondermijnen verzoekers algehele geloofwaardigheid, in het bijzonder van zijn voorgehouden illegale reisweg en de onmogelijkheid reisdocumenten voor te leggen.

Nopens de status van vluchteling.

4. Verzoeker stelt dat hij "*loopt een zeer ernstig gevaar om bij een eventuele terugkeer naar Ethiopië opgesloten te worden in de gevangenis wegens het voeren van oppositie tegen de huidige regeringspartijen en wegens aanzetten van werknemers te staken*" en meent dat hij "*dient derhalve erkend te worden als vluchteling.*"

5. De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelt bedenkingen te hebben bij verzoekers voorgehouden arrestaties en detenties. De bestreden beslissing stelt:

“U verklaarde dat u op 29 januari 2005 (Ter 21, 1997 E.K.) gearresteerd werd op beschuldiging van het misbruiken van een meeting (van de L.U.) om werknemers te mobiliseren tegen de EPRDF en dat u op 3 maart 2005 (Yakatit 24, 1997 E.K.) werd vrijgelaten en weer aan de slag ging bij het ministerie van landbouw (gehoor 1 CGVS, p.16-17). Opmerkelijk hierbij is dat u – ondanks de beschuldiging van werknemers te mobiliseren tegen de EPRDF – zonder problemen weer aan de slag kon bij het ministerie van landbouw. Bijgevolg kunnen vragen gesteld worden naar de waarachtigheid van (de motieven) die aan de basis lagen van uw beweerde arrestatie op 29 januari 2005 (Ter 21, 1997 E.K.). Betreffende uw tweede arrestatie en gevangenschap -van 5 april 2005 (Magabit 27, 1997 E.K.) tot 2 mei 2005 (Miyaziya 24, 1997 E.K.)- verklaarde u dat u op 3 april 2005 (Magabit 25, 1997 E.K.) een convocatie kreeg die in het Oromo opgesteld was. In de convocatie stond volgens u dat u gevraagd werd om te verschijnen voor verdere ondervraging (gehoor 1 CGVS, p.18). U gaf aan dat u een kopie van de convocatie -die u kreeg op 3 april 2005 (Magabit 25, 1997 E.K.)- voorlegde omdat u Ethiopië in een haast verliet en u niet keek of u het originele document meenam of een kopie (gehoor 1 CGVS, p.18). Later wijzigde u bovenstaande verklaring. Zo verklaarde u dat u op 3 april 2005 (Magabit 25, 1997 E.K.) geen convocatie, maar een arrestatiebevel werd getoond. Nog later gaf u aan dat u niet zeker weet wanneer u het arrestatiebevel zag, maar dat het rond 5 april 2005 (Magabit 27, 1997 E.K.) was (gehoor 1 CGVS, p.19). Op dit arrestatiebevel, waarvan zich een kopie in het administratief dossier bevindt, staat echter niet dat u gewent was voor verdere ondervraging, zoals u eerder met betrekking tot de convocatie beweerde (zie administratief dossier). Toen u gevraagd werd hoe u aan het arrestatiebevel kwam, gaf u aan dat u aan de agent die u kwam arresteren een kopie vroeg (gehoor 1 CGVS, p.18). Hogervermelde verwarde en incoherente verklaringen wekken verbazing, omdat men kan verwachten dat u zich de aard en de inhoud van het document, alsook de omstandigheden van uw arrestatie op 5 april 2005 (Magabit 27, 1997 E.K.) nauwkeuriger zou kunnen herinneren. Overigens is het merkwaardig dat in het arrestatiebevel dat op 18 maart 2005 door de rechter van Lomme Woreda Court gericht werd aan de politie van Lomme Woreda staat dat de politie u moet arresteren opdat u zou kunnen verschijnen voor de rechtbank op 4 april 2005, daar waar u beweert pas op 5 april 2005 (Magabit 27, 1997 E.K.) - dus een dag na uw voorziene verschijningsdatum voor de rechtbank - te zijn gearresteerd door de politie (gehoor 1 CGVS, p.18-19). Bovendien verklaarde u dat u van september oktober 2003 tot juli – augustus 2005 (Maskaram 1996 tot Hamle 1997 E.K.) in Addis Abeba woonde en van oktober – november 2005 (Teqemt 1998 E.K.) tot september 2006 – september 2007 gedurende 11 maanden in Koka woonde (gehoor 1 CGVS, p.4). Het is dan ook ongeloofwaardig dat het arrestatiebevel (dd.18 maart 2005) aangeeft dat u in Koka City zou wonen (zie administratief dossier). Uit bovenstaande tegenstrijdigheden kunnen we concluderen dat uw verklaringen betreffende uw arrestatie op 5 april 2005 (Magabit 27, 1997 E.K.) en opsluiting in de gevangenis van Mojo tot 2 mei 2005 (Miyaziya 24, 1997 E.K.) bedrieglijk zijn. Bovendien is het opmerkelijk dat u – na een opsluiting op beschuldiging van het promoten van ideeën van oppositiepartijen – op 2 mei 2005 (Miyaziya 24, 1997 E.K.) vrijkwam en enkele dagen nadien – voor de tweede maal reeds – opnieuw aan de slag kon bij het ministerie van landbouw (gehoor 1 CGVS, p.20). U verklaarde dat u op 12 juni 2005 (Sane 5, 1997 E.K.) thuis voor de derde maal werd gearresteerd en naar de gevangenis van Zeway overgebracht waar u werd beschuldigd van het deelnemen aan een demonstratie (gehoor 1 CGVS, p.21-22). U verklaarde dat u op 12 juli 2005 (Hamle 5, 1997 E.K.) werd vrijgelaten, omdat men geen bewijs vond tegen u (gehoor 1 CGVS, p.24). U verklaarde dat u na uw vrijlating las op de ‘ad valvas’ dat u ontslagen was bij het ministerie van landbouw. Eerst gaf u aan dat de meeste werknemers van de overheid die de oppositie steunden, werden ontslagen en dat u er één van was (gehoor 2 CGVS, p.3). Later gaf u aan dat uw werkgever alle verkozen leden van de L.U. wou ontslagen (gehoor 2 CGVS, p.4). Het is eigenaardig dat u twee verschillende redenen voor het ontslag aanhaalde, temeer daar u werd vrijgelaten omdat men geen bewijs vond tegen u en dat u bij twee eerdere opsluitingen niet ontslagen werd. Overigens verklaarde u dat u geen problemen met de overheid kende tussen 12 juli 2005 (Hamle 5, 1997 E.K.) – toen u werd vrijgelaten, omdat men geen bewijs vond tegen u en u vernam dat u ontslagen was bij het ministerie van landbouw – en 19 maart 2008 (Magabit 10, 2000 E.K.), toen u gearresteerd werd toen u voor de rozenkwekerij ‘Menagesha’ werkte (gehoor 2 CGVS, p.4). De vaststelling dat u gedurende bijna drie jaar geen problemen meer kende met de Ethiopische overheid, toont aan dat u niet (meer) gezocht werd door hen. Bovendien kan worden opgemerkt dat u Ethiopië niet verliet na deze laatstvermelde arrestatie en vrijlating, waaruit impliciet kan worden afgeleid dat u op dat moment geen nood aan internationale bescherming had.”

- 5.1. Het is hoe dan ook bevreedend dat verzoeker als supporter van een oppositiepartij ervan beschuldigd werd werknemers te agiteren en naar aanleiding hiervan een maand opgesloten werd doch na zijn vrijlating zijn job bij het ministerie probleemloos kon verderzetten. Het is immers redelijk te verwachten dat het ministerie dienvolgens zijn tewerkstelling en loyaliteit in vraag zou stellen en verzoeker zich diende te verantwoorden bij zijn directe chef. Verzoekers verklaring *“Ik had een bewijs dat ik in*

gevang zat voor die periode. Ze konden er niets aan doen." (gehoorverslag CGVS, 13.10.2008, p.17) kan niet overtuigen aangezien verzoeker ten onrechte twee verschillende zaken vermengd. Verzoekers beweerde agitatie voor de oppositie is een politiek probleem waar de overheid consequenties kan aan hechten, terwijl zijn gedrag tijdens zijn werk ook concrete gevolgen kan hebben op de werkvloer. Dat verzoeker hier niet in het minst naar refereert, maken zijn beweringen ongeloofwaardig.

5.1.1. Hieraan kan worden toegevoegd dat verzoekers bewering na zijn vrijlating op 12 juli 2005 (Hamle 5, 1997 E.K.) ontslagen te zijn op het ministerie van landbouw niet strookt met zijn verklaring in zijn *"Aanvraag van de academische erkenning van een buitenlands diploma hoger onderwijs"* bij de Vlaamse Gemeenschap, waar hij bij de beroepservaring zelf invult en ondertekent, dat hij in 2005-2006 werkte op het ministerie van landbouw. Verzoekers verklaringen worden door hemzelf ontkend.

5.2. Verzoeker stelt *"wat betreft de juiste toedracht van de tweede arrestatie is het voor een leek, die op de vlucht is perfect mogelijk dat hij de juiste toedracht, een convocatie, dan wel een arrestatiebevel, niet meer herinnert, te meer daar dit meer dan drie jaar geleden is en ondertussen verschillende arrestaties werden verricht."* Voor zover verzoeker naar aanleiding van zijn vervolging documenten ontving en deze meenam op zijn vlucht en voorlegt aan de asielinstanties ter adstructie van zijn asielmotieven, is het redelijk te verwachten dat hij vertrouwd is met de inhoud ervan. Verzoeker is immers verantwoordelijk voor de neergelegde documenten en dient zich te vergewissen van de deugdelijkheid ervan. Het is dan ook onaanvaardbaar dat verzoeker zich derwijze vergist.

5.3. Verzoeker biedt geen aannemelijke verklaring voor de incoherentie tussen de verblijfplaats die vermeld wordt in het arrestatiebevel en zijn toenmalige werkelijke verblijfplaats, noch voor zijn ongeloofwaardige verklaringen met betrekking tot zijn ontslag bij het ministerie van landbouw. Voor zover verzoeker beweert gevlucht te zijn omdat hij herhaaldelijk werd geconvoceerd en gearresteerd en meent internationale bescherming te behoeven omdat hij *"elk geloof in rechtschapenheid in eigen land heeft verloren"* dient hij zijn vervolging aannemelijk te maken. Verzoekers verklaringen kunnen echter niet overtuigen; de neergelegde stukken komen voor als complaisancestukken opgemaakt voor onderhavige procedure.

6. De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hecht evenmin geloof aan verzoekers activiteiten voor de Labour Union bij bloemenkwekerij Menagesha. De bestreden beslissing stelt:

"U verklaarde dat u de L.U. in eerste plaats oprichtte omwille van de schadelijke gevolgen van de chemicaliën en in tweede orde om een hoger salaris voor de werknemers te verwerven (gehoor 2 CGVS, p.6). Ondanks het feit dat deze twee eisen sectoroverkoepelend zijn, beweerde u dat uw vakbond bij Menagesha vreemd genoeg geen contacten met vakbonden bij andere bloemenkwekerijen had (gehoor 2 CGVS, p.7). Als chairman organiseerde u meetings, stelde u de agenda op en vertegenwoordigde u Menagesha bij de overkoepelende confederatie. U gaf aan dat u een meeting bijwoonde bij de overkoepelende confederatie waar alle vertegenwoordigers zaten (gehoor 2 CGVS, p.8). Het is dan ook opmerkelijk dat u – als 'chairman' en mede oprichter van de 'L.U.' bij het bedrijf Menagesha – aangaf dat u de indruk had dat het bedrijf Menagesha reeds meer dan vier jaar bestond toen u er in oktober – november – december 2006 (Teqemt – Khedar 1999 E.K.) voor ging werken, terwijl uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat op 15 juli 2007 het bedrijf Menagesha drie jaar oud was (zie administratief dossier). Toen u werd gevraagd naar de 'Flower Code' (zie administratief dossier) gaf u aan dat ze in theorie bestaat, maar in de praktijk niet werd uitgevoerd. U wist echter niet wanneer de code ontstond. Toen u gevraagd werd wie de code realiseerde, gaf u aan dat u dacht dat het de 'International Labour Organisation' was, terwijl uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de idee van de code voortkwam uit een Ethiopisch-Nederlands tuinbouwvennootschap en voorgesteld werd door de Ethiopian Horticulture Producers and Exporters Association (EHPEA) (zie administratief dossier). Verder

kon u zich niet herinneren hoeveel pagina's de code telde, noch wie de code financierde. Toen u gevraagd welke organisaties de code steunden, gaf u aan dat dit in principe erkend werd door alle regeringsinstellingen en producenten, maar dat dit niet werd geïmplementeerd (gehoor 2 CGVS, p.16) Toen u gevraagd werd welke organisaties voor de implementatie van de code vochten, gaf u aan dat u verwachtte dat dit het ministerie van omgevingsbescherming (milieu) was en dat u geen idee had of er nog andere organisaties voor de implementatie van de code / ideeën streden (gehoor 2 CGVS, p.16-17). U wist bovendien niet of er – buiten uw L.U. – andere organisaties vochten voor betere werkcondities van de werknemers van bloemenbedrijven (gehoor 2 CGVS, p.17). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de 'Confederation of Ethiopian Trade Union' en de 'National Flower Alliance' (bestaande uit Forum for Environment, Ethiopian Women Lawyers Association en Panos-Ethiopia) samen met andere 'environmental groups' het voortouw namen (zie administratief dossier). U kon – buiten Greenpeace 'die overal zijn' – geen voorbeelden geven van (Ethiopische) organisaties die tegen het gebruik van bepaalde chemicaliën waren (gehoor 2 CGVS, p.17). Toen u gevraagd werd of u de betekenis kende van de afkortingen 'EHPEA', 'FEPA' en 'CETU' – drie Ethiopische organisaties die bekommerd waren over de werkcondities van de werknemers van bloemenbedrijven – moest u driemaal het antwoord schuldig blijven (gehoor CGVS, p.17). Toen u gevraagd werd of u de rol van de Ethiopian Horticulture Producers and Exporters Association kende in de strijd tegen chemicaliën en voor betere werkcondities van de werknemers van bloemenbedrijven, gaf u aan dat ze geen rol hadden. Nadien vulde u aan de organisatie niet te kennen (gehoor 2 CGVS, p.17). U had geen idee of de Confederation of Ethiopian Trade Union (waar u als chairman van uw Labour Union Menagesha vertegenwoordigde én een meeting met alle vertegenwoordigers bijwoonde (gehoor 2 CGVS, p.8)) betrokken was bij de 'Flower Code' (gehoor 2 CGVS, p.18). Men kan verwachten dat u enige of op zijn minst betere kennis hebt van organisaties die vochten voor betere werkcondities van de werknemers van bloemenbedrijven én betreffende de 'Flower Code' – waar de werkcondities van de werknemers van bloemenbedrijven centraal staan –, aangezien u aangaf dat u om die redenen een vakbond oprichtte bij Menagesha. Verder gaf u aan dat het management van Menagesha niet inging op de eisen van uw vakbond en dat er daarom van 17 maart 2008 (Magabit 8, 2000 E.K.) tot 18 maart 2008 (Magabit 9, 2000 E.K.) gestaakt werd (gehoor 2 CGVS, p.9). Toen u later werd gevraagd of de staking in uw bedrijf nog bezig was op 19 maart 2008 (Magabit 10, 2000 E.K.) – de dag van uw arrestatie – verklaarde u –in strijd met uw eerdere verklaring dat er van 17 maart 2008 (Magabit 8, 2000 E.K.) tot 18 maart 2008 (Magabit 9, 2000 E.K.) werd gestaakt- van wel en dat men vanaf 20 maart 2008 (Magabit 11, 2000 E.K.) arbeidskrachten die staakten, verving (gehoor 2 CGVS, p.10). U gaf aan dat er ook op andere bloemenkwekerijen gestaakt werd, maar waar en wanneer daar gestaakt werd, wist u niet (gehoor 2 CGVS, p.10). Bovenstaande inconsistente verklaringen en onwetendheden maken het echter ongeloofwaardig dat u daadwerkelijk betrokken was bij de L.U. van Managesha en de daaruit volgende problemen kende. Verder kunnen vragen gesteld worden bij de vaststelling dat u sinds uw vrijlating op 28 april 2008 (Miyaziya 20, 2000 E.K.) geen contact meer opnam met de andere drie leden van uw vakbond die met u gearresteerd en vrijgelaten werden (gehoor 2 CGVS, p.11-13). U wist bovendien niet of ze schuldig of onschuldig verklaard werden, maar u dacht dat ze een straf gekregen hebben – als ze in het land bleven – omdat er een politiek motief aanwezig was (gehoor 2 CGVS, p.13). Toen u gevraagd werd of vakbondsleden bij andere stakingen bij bloemenbedrijven gearresteerd en veroordeeld werden, gaf u aan het niet te weten (gehoor CGVS, p.13). Men kan redelijkerwijze van u verwachten dat u deze zaak blijft opvolgen. Bovendien kan men verwachten dat u de rechtszaak in Ethiopië zou afwachten in plaats van uw land te verlaten. De redenen die u opgaf waarom u niet verscheen op de rechtbank, namelijk omdat u een baby hebt en omdat u gedood kan worden (gehoor 2 CGVS, p.14), zijn niet geloofwaardig. Wat de eerste reden betreft kan men stellen dat u door alleen naar België te vertrekken u ook uw baby in de steek liet. Betreffende de tweede reden toonde u niet aan dat u als 'motor van de verandering' gedood zou worden, vermits hierboven reeds betwist werd dat u een (actieve) rol speelde in de verbetering van de werkomstandigheden van de werknemers in uw bloemenbedrijf."

- 6.1. Verzoeker "voegt stuk twee bij haar dossier waaruit blijkt dat verzoeker het bij het rechte eind had" Het betreft een kopie van een tabel van cijfers inzake bloemenproductie. Verzoeker licht niet toe van welke bron deze tabel afkomstig is, zodat de Raad de betrouwbaarheid van dit stuk niet kan nagaan. Hoe dan ook dient te worden vastgesteld dat verzoekers verklaringen evenmin gestaafd worden door de inhoud van deze tabel aangezien verzoeker, die verklaart bij Menagesha Flower tewerkgesteld te zijn sinds eind 2006, inzake de oprichting van het bedrijf verklaarde

“ben niet zeker, maar heb de indruk dat het meer dan 4 jaar bestond toen ik erbij ging” (gehoorverslag CGVS, 10.12.2008, p.5) terwijl uit de tabel blijkt “Est. 2003”

- 6.2. *Wat zijn onwetendheid inzake de “Flower Code” betreft stelt verzoeker “Welnu, deze kennis is irrelevant om te beoordelen of het lidmaatschap van verzoeker van LU bij Menagesha al dan niet geloofwaardig is. Verzoeker bekommerde zich immers over de rechten van de werknemers. Evenmin doet daarbij terzake of verzoeker op de hoogte was van de afkortingen van andere Ethiopische organisaties die zich bekommeren over de werkcondities van de werknemers van bloemenbedrijven. Ook in België kent niet iedere militant de exacte afkorting van de werknemersorganisaties, terwijl zij wel actief zijn als militanten.”*
- 6.2.1. Uit objectieve informatie toegevoegd aan het dossier blijkt dat de Code of Practice centraal staat in de problematiek van de werkomstandigheden in de bloemsector. Het is dan ook te verwachten dat verzoeker een minimale kennis dienaangaande vertoont. Zijn onwetendheid met betrekking tot andere representatieve werknemersorganisaties, alsook inzake de vervolging van andere afgevaardigden, haalt de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden activisme verder onderuit. Verzoekers gebrekkige kennis stemt niet overeen met zijn voorgehouden profiel van een voornaam vakbondsafgevaardigde. Er kan dan ook bezwaarlijk geloof worden gehecht aan zijn voorgehouden activiteiten.
- 6.3. De Raad stelt vast dat verzoeker zijn voorgehouden vervolging en zijn activisme als vakbondsafgevaardigde niet aannemelijk maakt terwijl dit cruciale elementen zijn die de kern raken van zijn asielaanvraag. Van een kandidaat-vluchteling mag worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan nagegaan worden of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een risico voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. De Raad dient vast te stellen na een grondig heronderzoek van de stukken uit het administratieve dossier dat de Commissaris-generaal terecht tot de ongeloofwaardigheid van het relaas heeft besloten.
7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

Nopens de subsidiaire bescherming.

8. Verzoeker meent dat hij *“minstens”* dient *“toegelaten te worden tot het subsidiair beschermingsstatuut.”* Verzoeker *“kan onmogelijk terugkeren naar zijn land van herkomst, omdat hij daar een meer dan reëel risico op ernstige schade loopt, m.n. er is een ernstige bedreiging van zijn leven en zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld als gevolg het opkomen tegen de gevestigde macht in Ethiopië. Het is niet zo dat de situatie in Ethiopië van die aard is dat er geen gevaar meer voor hem bestaat. Hij is immers een militant die opkomt voor de rechten van werknemers en is om die reden al ettelijke malen gearresteerd. Men dreigt hem hiervoor telkens opnieuw op te pakken.”*
- 8.1. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde feiten als voor de vluchtelingenstatus. Verzoeker toont niet aan in de specifieke negatieve aandacht te staan van zijn overheid waardoor zijn vrees voor vervolging niet wordt aangetoond. Verzoekers verklaringen aangaande zijn politieke engagement en daaruit voortvloeiende vervolging, zijn ongeloofwaardig en komen verzonnen voor. Verzoeker toont dan ook niet aan dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 § 2 a) en b) van de Vreemdelingenwet.

- 8.2. Verzoekers argumentatie inzake het willekeurig geweld is louter gebaseerd op eigen verklaringen. Hij toont niet aan dat er in Ethiopië sprake is van een internationaal of binnenlands conflict in volkenrechtelijke zin en hij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 § 2 c) Vreemdelingenwet.
- 8.3. Verzoeker toont aldus niet aan dat er bepaalde elementen zouden zijn, waaruit zou kunnen blijken dat in hoofde van verzoeker zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 § 2 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.
9. Ten overvloede kan gesteld worden dat aangezien verzoekers kennis dermate afwijkt van voorgehouden profiel en van zijn verklaringen in zijn "*Aanvraag van de academische erkenning van een buitenlands diploma hoger onderwijs*" bij de Vlaamse Gemeenschap, zijn asielaanvraag voorkomt als misbruik van procedure.
10. Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 19 mei 2009 door:

mevr. K. DECLERCK, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER.

K. DECLERCK.